

دولت‌ها در حمایت از بنگاه‌ها انتظام‌گر باشند نه مداخله‌گر

کمال اطهاری

باید پرسه کرونا را از تحلیل‌های خود کنار بکشیم و برای سیاست‌های توسعه‌ای خود بیاندیشیم؛ توسعه بازیر ساخت ممکن است نه با شعار. ما مجبور هستیم توافق جهانی را سامان دهیم، نوع سیاست اجتماعی را مشخص کنیم و بعد در مسیر جهانی شدن توافقی گام برداریم. باید پرسه کرونا را از تحلیل‌های خود کنار بکشیم و برای سیاست‌های توسعه‌ای خود بیاندیشیم؛ توسعه بازیر ساخت ممکن است نه با شعار. ما مجبور هستیم توافق جهانی را سامان دهیم، نوع سیاست اجتماعی را مشخص کنیم و بعد در مسیر جهانی شدن توافقی گام برداریم. تصمیم‌گیری و مدیریت بحران در دوره شیوع و پروس کرونا چقدر با الگوی توسعه در ایران ارتباط دارد؟ کمال اطهاری، پژوهشگر حوزه توسعه به «پایگاه خبری اتاق ایران» می‌گوید: باید پرسه کرونا را از تصمیم‌گیری‌ها کنار زد؛ باید دید پس آن پرسه چه ساختارها و الگوهای توسعه‌ای توانسته است بر بحران کرونا فائق آید. اما اینکه در تمام سطوح از یک جهان پساکرونا صحبت می‌کنند، نشان می‌دهد نظم کنونی حاکم بر جهان، قابل تحمل نیست. ما چگونه بر این مسأله فائق شویم؟ نکته‌ای که اطهاری درباره آن می‌گوید: به گفته گرامشی «بحران زمانی رخ می‌دهد که نظم موجود قابل ادامه نیست؛ اما جهان نو هم نمی‌تواند متولد شود». ما وظیفه داریم که خرد جمعی را به کار بگیریم، به ویژه کسانی که در حوزه اقتصادی و اجتماعی کار می‌کنند تا بتوانیم الگوی جایگزین و نقشه راه ایجابی ارائه بدهیم. تا در درجه اول جامعه خودمان به صورت یک توافق جمعی شکل بگیرد و نهادهای جدید ایجاد شود، در این صورت است که جهان نو متولد می‌شود. هیچ چیز در دنیا خود به خودی رخ نمی‌دهد و اگر خود به خودی باشد، بدترین نوع آن است...

ادامه در صفحه ۲

رهبر معظم انقلاب اسلامی در ارتباط تصویری با مراسم تکریم و تجلیل از پیشکسوتان دفاع مقدس و مقاومت

دست‌تحریف در کمین دفاع مقدس

«قبول قطعنامه مبتنی بر عقلانیت
و تدبیر بود

قالیباف: کالاهای اساسی اقشار ضعیف
با کارت الکترونیک تامین می‌شود

معیشت مردم متصل به شیرهای نفت و گاز

زحمات مجلس را نادیده می‌گیرند

تختی دولت در اجرای بودجه

احمد جانجانی

بازی دوسر برد
سهام‌داران و سازندگان
پتروپالایشگاه‌ها

احمد الپوری

فرودگاه بین‌المللی چابهار
چالش‌ها، ضرورت‌ها و
فرصت‌های پیش‌رو

ظریف: تنها می‌توانیم بر خودمان اتکا کنیم

وزیر امور خارجه کشورمان در توییتی به مناسبت آغاز هفته دفاع مقدس نوشت: ۴۰ سال بعد از تهاجم صدام و در حالی که جهان از متجاوز حمایت کرد ما سرافراز ایستادیم. محمد جواد ظریف در این توییت نوشت: یاد قهرمانان شهید خود را گرمی می‌داریم - ۴۰ سال بعد از تهاجم صدام - آغاز ۸ سال جنگ عراق و ایران. در حالی که جهان از متجاوز حمایت کرد - حتی با تسلیحات شیمیایی - ما سرافراز ایستادیم. بیایید به یاد داشته باشیم که: ما تنها می‌توانیم بر خودمان اتکا کنیم، کسانی که آغازگر جنگی باشند، پایان‌دهنده آن نخواهند بود. جنگ برنده‌ای ندارد.

تحریریه روزنامه اقتصاد سرآمد

جناب آقای دکتر محمدبیرانوندی

انتصاب شایسته حضرت تعالی به عنوان عضو هیات مدیره سازمان منطقه آزاد تجاری صنعتی چابهار راهب شما تبریک و تهنیت عرض نموده، موفقیت روزافزونتان را در راستای خدمتگزاری به مردم مسالت دارم.

فیروز اسماعیلی نژاد

مدیر مسئول روزنامه اقتصاد سرآمد

تخریب هویت تاریخی، چرا؟!!

مهدی بیرانوند روزمان

تاریخ و هویت ملی ایران قطعا یکی از عجایب جهان هستی بشمار می‌آید. از دوران پیش از تاریخ و دوران باستانی و بعد از حمله خونبار اعراب در زمان خلیفه ثانی (عمر بن خطاب) تا دوران دولت‌ها و جنبش‌های مقاومت ملی و تا دوران معاصر و حال، سرگذشتی عظیم، غنی و پربار در دل خود دارد. طی گذشت تاریخ چند هزار ساله ایران تاکنون آثار بسیار ارزشمند معماری از این دوران بجای مانده که به صورت کامل یا تخریب شده در اثر گذشت سالیان طولانی برای بازدیدچانیان همچنان استوار مانده و هر بیننده‌ای را جذب می‌کند و در خاطرش ماندگار می‌ماند. بافت‌های تاریخی ایران در دوران مختلف تاریخی در هنر معماری بسیار تاثیر گذار بوده و هست. گچ‌بری، ستون و سرستونها، طاق‌ها و پنجره‌ها نوع معماری خاص قلعه‌ها و آرامگاه‌ها و آبنجیان در سیر معماری ایران و جهان تاثیر گذاشته که می‌توان امروزه این تاثیرات را در ساخت و سازهای جدید بین‌المللی مشاهده کرد.

در این نوشتار بنا نداریم تا بصورت تخصصی به هنر معماری تاریخی ایران بپردازیم چراکه مسئله‌ایست وسیع و تخصصی که در این مقال نمی‌گنجد. بافت‌های تاریخی که اغلب در حصار شهر، آسمان‌خراش و ساختمان‌های سیمانی قرار گرفته و گاه و بی‌گاه با بی‌مهری و کم‌توجهی‌ها مواجه می‌شوند. بارها شاهد تخریب خانه‌های تاریخی و سایت‌های پژوهشی را شاهد بوده و هستیم. اما این سوال پیش می‌آید چرا این اتفاق می‌افتد؟ مگر وزارت میراث فرهنگی مسئولیت حفاظت از بافت‌ها ندارد؟ وزارت میراث فرهنگی با مشارکت معاونت شهرسازی شهرها موظف به حفاظت و مرمت بافت‌های تاریخی هستند. اعم از خانه، گورستان، مراکز مذهبی تاریخی و ... که برای این وظیفه بودجه‌ای نیز اختصاص می‌یابد که هر سال تحویل این ارگان‌ها می‌شود. اما آیا از این بودجه به درستی استفاده می‌شود؟ یا نگاهی دقیق به آنچه بر سر بافت و ابنیه تاریخی می‌آید یم توان به این نتیجه رسید که این بودجه اگر برای نگهداری این مراکز مصرف می‌شود، پس چرا گاه بی‌گاه اخبار و تصاویری از تخریب و بی‌اهمیتی بافت‌های تاریخی می‌بینیم. اکنون، بار دیگر اخبار از بی‌برنامگی در آرامستان تاریخی (ابن بابویه) است که مشاهیر بزرگی در آن مدفون هستند. تخریب سنگ‌های موازی که قدمتی دارند و سرگذشتی، دوسال قبل شاهد تخریب شبانه (مهمانخانه تاریخی مقدم) شهرستان بروجرد و چندسال قبل تر تخریب ساختمان تاریخی این شهرستان، تخریب خانه (عارف قزوینی)، تخریب (خانه نائل) اصفهان، تخریب دوخانه تاریخی در مجاورت حرم شاهچراغ شیراز، (خانه تاریخی شعبان زاده) خرم‌آباد، چندین خانه در خراسان و تخریب ۸۰۰ خانه تاریخی طی پانزده سال در تهران اتفاق افتاده است. البته تخریب چندین سالن سینما و خانه تئاتر و ساخت پاساژ تجاری و پارکینگ عمومی بجای آنها نیز روی داده است.

بی‌مهری‌ها در همه جای ایران در حق ابنیه و بافت‌های تاریخی طی سال‌های گذشته تاکنون بوده و هست که اسناد آن هم در دنیای مجازی معتبر قابل رویت است. مگر نمی‌توان از این بافت‌ها درآمد ارزی، گردشگری و فرهنگی داشت؟ پس چرا هویت مان را تخریب می‌کنیم؟ مسئله این است!

چرا صنعت گردشگری را کم‌رنگ می‌کنیم؟ چرا توجهی به اقتصاد غیر نفتی نداریم این هویت عظیم ملی می‌تواند برای اقتصاد تحریم شده سه دهه اخیر مرهمی باشد. اگر هویت را نمی‌خواهید پس به فکر استفاده درست بودجه میراث فرهنگی و اقتصاد گردشگری باشید. بی‌برنامگی میراث فرهنگی در تقریباً دو دهه اخیر ضربه‌هایی به بافت تاریخی که می‌تواند

به امید فرهنگ سازی حفاظت از هویت و تاریخ سرزمین مان ایران.